

hen at betale Havnevæsenet dets Udlæg til Expropriationen, og det synes derfor ganske naturligt at anvende en lignende Beregningsmaade for de andre Arealer, Regjeringen vil erhverve til Dampfærgeanlæg, men som ere komne tilveie ved Opfyldning. Endringsforslaget gaar derfor ogsaa ud paa, at til sin Tid skal Regjeringen være berettiget til at erhverve disse Arealer mod Udredelsen af de Udgifter, der bevisligen være gaaede med til disse Arealers Tilveiebringelse og foreløbige Beskyttelse mod Vandet. Jeg skal for mit Vedkommende endnu tilføie, at jeg havde villet foretrække, at man var gaaet et Skridt videre endnu og ikke havde opsat Erhvervelsen af disse Arealer til et senere Tidspunkt, naar Dampfærgeanlægget bliver udført, men at Staten strax skulde erhverve dem, altsaa strax betale Havnevæsenet de Udgifter, som følge med Expropriationen, Opfyldningsarbejder m. m. Det vilde ganske bestemt være økonomisk heldigt for Staten; men jeg skal villig indrømme, at der altid vil være nogen Risiko forbunden dermed, da Dampfærgeanlægget, skjøndt dets Tilveiebringelse er sandsynlig, dog endnu ikke er sikkert, saa at Staten derfor maaste ikke allerede nu kunde gaa ind paa at erhverve disse Arealer. Jeg har derfor ikke villet stille noget Forslag i saa Henseende.

§ 8 er jo den Paragraf, der indeholder Bestemmelser om, at Havneafgiften i Kjøbenhavns Havn skal hæves. Det er fra alle Sider erkjendt, at Ophævelsen af Havneafgiften i Kjøbenhavns Havn er en nødvendig Betingelse for at fremme Handel og Skibsfart her i Kjøbenhavn, og den ærede Indenrigsminister har jo ogsaa gjentagne Gange udtalt, at han er tilfunds, saavidt han havde Bemyndigelse dertil, at hæve eller delvis hæve denne Afgift. Smidlertid er nu den fuldstændige Ophævelse af Havneafgiften til dels knyttet til Frihavsanlægget, idet der nemlig er sagt i Lovforslaget, at Havneafgiften fuldstændig skal bortfalde, naar Frihavnen i sin fulde Udstrækning er aabnet for Driften. Denne Bestemmelse har forekommet Udvalget lidt uklar, eller ikke bestemt nok, i alle Tilfælde vil den fulde Bortfalden af Havneafgiften derefter kunne trække langt ud; til Frihavnen hører jo ogsaa Industrifrihavnen, og dens Aabning for Driften i det Hele kunde maaafte trække temmelig langt ud. Udvalget har derfor anset det for at være rimeligere, om der blev sat en bestemt Tidsfrist for Havneafgiftens fulde Ophævelse, det kunde man jo gjøre ved at sætte et vist Antal Aar, 1, 2, 3, eller 4 Aar, som man syntes; men Udvalget er dog endt med at anbefale, at Bestemmelsen om, at Havneaf-

giften fuldt skal bortfalde, bliver knyttet til, ikke Frihavnenes Aabning for Driften, men Handelsfrihavnenes Aabning for Driften. Det er en Termin, som man dog maa vente ikke ligger alt for langt borte, der vil jo næppe gaa mange Aar, inden i det Mindste en Del af Handelshavnen er aabnet for Driften. At denne Bestemmelse optages i § 8 forhindrer selvfølgelig ikke, at Indenrigsministeren ogsaa, forinden Handelsfrihavnen aabnes, kan fuldstændig ophæve Afgiften.

Det er de Forslag, som Udvalget eller dets Flertal har stillet til Lovforslagets Paragrafer; men Udvalget har endnu foreslaaet, at der til Loven føies en ny Paragraf, en § 10, som gaar ud paa, at de nærmere Regler, som maa fastsættes, særlig naar Industrifrihavnenes Etablissementer skulle anlægges, og de nødvendige Bestemmelser i Lovgivningen, som skulle angaa Toldforholdet mellem dette Frihavns-Udland og det øvrige Udland, da forinden fastsættes ved Lov. Nødvendigheden deraf har jo været stærkt fremhævet, særlig af den høitærede Finantsminister, ligesom der ogsaa i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, findes en Udtalelse om, at saadanne Bestemmelser ville være nødvendige. Udvalget har dog ønsket og foreslaaet, at en Bestemmelse herom udtrykkelig optages i selve Lovforslaget.

Sarvald Hansen: Jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag til § 6, som er noget afvigende fra dem, der ere foreslaaede af Udvalgets ærede Flertal, men i Virkeligheden er Forskjellen ikke saa overordentlig stor. Udvalgets Flertal har foreslaaet, at første Linie skulde komme til at lyde saaledes: „De til Handelsfrihavnen og fornavnte Fernbaneanlæg anvendte Grunde fritages“ o. s. v. for Statter, men da Handelsfrihavnen skal anlægges paa Havnevæsenets Grund og paa en Grund, som vedblivende skal tilhøre dette, og da Havnevæsenet eo ipso er fritaget for Grundskat, tror jeg ikke, det er nødvendigt, at der sættes nogen særlig Bestemmelse ind i Loven om, at Handelsfrihavnen skal fritages for Stat af de nævnte Grunde. Det, der har bevæget mig til at stille mit Forslag, er imidlertid en Mærkelighed, som vil opstaa, hvis Lovforslaget bliver til Lov i den Form, hvori det er forelagt; thi derefter vil det stille sig saaledes, at en Mand boende i Udlandet vil kunne benytte de i Frihavnen anlagte Baskue, Skure o. s. v. uden at betale en eneste Dros i Stat til Staten eller Kommunen. Han vil kunne drive sin Forretning fra sit Hjemsted, blive siddende i Bremen, Hamborg, eller hvor han nu bor, behøver